

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конт. почт. шадн. 504-060.
143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00
Піврічно 30-00
Річно 60-00
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр., Чехословаччині 30 ч. к.
— в усіх прочих краях по
7-50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Смерть б. прем'єра і б. начального вождя.

АТЕНІ, 18. 5. ПАТ. Бувший прем'єр Цалдаріс помер на апоплексію. Його похоронять зав-
дяки державній кошт.
АТЕНІ, 18. 5. ПАТ. На серцевий атак помер
Проскевопулос, що був начальним вожд-
ем грецьких військ в Анатолії під час війни.
Панайотіс Цалдаріс уродився в Канаріо не-
далеко Коринту 1868 р. Студіював право в Ате-
нах, опісля в Берліні, Ляйпцігу та в Парижі. 1900
р. обраний його послом, від тоді вибирав його
в парламенті. Від 1915 до 1922 р. кілька разів був мі-
ністром. Як член партії Гунаріса. По трагічній
смерті Гунаріса Цалдаріс став при кермі
партії. Від грудня 1926 р. до вересня 1927 р. був
міністром внутр. справ в уряді національного об-
'єднання Заїмаса. В рр. 1928—1932 був головою
кабінету. В жовтні 1932 р. став при кермі уря-

ду і на цьому місці витривав до січня 1933 р. Йо-
го уряд вів боротьбу з республіканськими пар-
тіями, головні з партією Венізелоса. Після здав-
лення бунту в березні 1935 р. нар. партія скріпи-
лася в виборах; тому що від голосування здер-
жалася республіканські партії, нар. партія одер-
жала майже всі мандати. Цалдаріс рішив тоді
відкликатися до народу в справі повернення
королівської влади. Партії крайньої правлі, що
ними проводив ген. Конділіс, закидали Цалдарі-
сові брак рішучості в жовтні 1935 р. Конділі-
сові вдалося повалити уряд Цалдаріса. По
смерті ген. Конділіса Цалдаріс був головним
провідником партії антивенізелістів.
У 1927 р. був Цалдаріс членом міжнародно-
го трибуналу в Газі.

Лише гази зломали опір абіссинців

ЗАЯВЛЯЄ ГЕН. ВЕГІБ ПАША.

ПОРТ САІД, 18. 5. ПАТ. Приїхав б. дорадник
італійської армії ген. Вегіб Паша; береже його
законність поліцаїв. Він заявив журналістам
що: він створив у Абіссинії могутню оборонну
лінію на взір відомої „лінії Гінденбурга“. Лише
примінені гази змусили італійці героїську
лінію до відступу.

ПАЦИФІКАЦІЯ АБІСІНІЇ.

АДІС АБЕБА, 18. 5. ПАТ. Італ. змоторизовані
військові пішли в погоню за абіс. вождями, що
атакували племена Галя та Гурахе. Італ. вла-
да оголосила спис тубільного населення і реес-
трицію мисливської зброї та муніції.

Тубільців, яких зловили на грабжі чи убив-
ствах, віддали військовим трибуналам та розстрі-
ляли негайно після присуду.

АДІС АБЕБА, 18. 5. Райтер. Велита Балягу,
що воює над негусом парасолою, засудили на

смерть і стратили під замітом шпіонажі та гра-
бежі. Також стратили 4-х опришків.

ВИДАЛЮЮТЬ ЧУЖИНЦІВ.

АДІС АБЕБА, 18. 5. ПАТ. Італ. влада видала
декілька скількість чужинців, що мешкали в А-
діс Абебі, здебільша журналістів; м. ін. «началь-
ного редактора місцевого французького щоден-
ника, якому закидують протитал. пропаганду та
шпіонажу.

Крім нач. редактора „Курера Етіопії“ Дери-
білера видалили ще кореспондентів: Авака — Не-
бенцала, агенції Герста — Ангелопулоса та
Рейтера — Стіра, що під час кровавих днів з А-
діс Абебі оженився з кореспонденткою „Журна-
ло“ Маргаритою де Ерреро.

ГАЙЛЕ СЕЛЯСІЄ ІДЕ ДО РУМУНІЇ?

ЦАРГОРОД, 18. 5. Стефані. Кружляють чу-
тки, що 25. п. м. Гайле Селясіє перепливе через
тутешню пристань в дорозі до Константи-

Німецький літак над французькими укріпленнями.

ЛІЛЬ, 18. 5. ПАТ. Велике враження зробила
туди, що понад укріпленнями, які будують те-
пер коло центру металургічного промислу в Мо-
бек, кружляла на висоті ледви 200—300 метрів

німецька одноплатівка типу Юнкерс. Міністр вій-
ни ген. Морен, що разом з шефом ген. штабу ген.
Гамеленом переводив інспекцію північно-схід-
ного кордону, наказав перевести слідство.

В Палестині далі ллється кров.

ЕРУСАЛІМ, 18. 5. ПАТ. В тутешньому кіні
„Ділов“ хтось дав кілька стрільб, убиваючи
трьох жидів та ранивши двох. Також в Яффі уби-
ли трьох жидів, а двох ранили. В Гайфі підпали-
ли кілька домів. Зворушення тривають далі.

ВІС КОМІСАР ПЕРЕГОВОРЮЄ З АРАБАМИ.

КАІРО, 18. 5. ПАТ. Вис. комісар Палестини

предложив арабським провідникам кілька про-
єктів обмеження жидівської імміграції до Пале-
стини; правдоподібно араби відкинуть всякий
компроміс та домагатимуться повного сприман-
ня жид. імміграції. Положення дуже напружене,
поліція стоїть у гострому поготівлі. Винятковий
стан, що дотепер обнимав лише кілька ділянок,
розтягнули на ціле місто.

Стан німецької флотії.

БЕРЛІН, 18. 5. ПАТ. Як подає орган нім. воен.
морської „Маріненферордунгсблат“, 1. квітня
р. нім. флотія складалася з 5-ох панцирників
(3 в будові), 3-х лінійників, 9-ох кружляків (3 в

будові), 16-х торпедовців збудованих після 1935
р. та 16-ох — до 1928, 19 підводних суден в слу-
жбі та 19 в будові.

Переворот в Болівії.

ЛОНДОН, 18. 5. ПАТ. В Болівії прийшло до
президентського перевороту; президент уступив, вла-
да перейшла військовим кругам. Пролиту крові не
було.
Хід перевороту був такий: Робітники про-

голосили генеральний страйк, а до них при-
лучилося військо та змусило президента Сор-
зано уступити; новим президентом мають ви-
брати полк. Тора. Новий уряд матиме соціалі-
стичну закраску.

Без грошей, як без очей!

каже українська приказка. Тому складайте
свої гроші на вкладкову книжечку ощадності в

Кооперативному Банку „ДНІСТЕР“

у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

ЛІКАР ДЕНТИСТ

Роман Войнаровський

б. лік. Стомат. Варшавської; Львівської Клініки
ординує
при вул. Трибунальській 1. м. 6. (дім Ціпера).
Власна технічна робітня. Лічарчі лампи.
Год. прийняття від 9—1 і від 15—18.
Вінда. Тел. 112-27

„НІЖ ЗА ХОЛЯВОЮ...“

З приводу репліки візитаторки п. Марії
Яворської.

Першотравневе число „Нових Часуф“ при-
несло репліку візитаторки п. Марії Яворської
п. н. „Своєрідне поняття нормалізації відносин“
на нашу статтю п. н. „4.382 світлиці і 2.192 до-
муф людських“ у ч. 75 „Діла“ з 3. квітня ц. р.
Хоча у своїй репліці п. Я. і далі оперує за-
гальниками, а конкретні наші відповіді з наве-
деним доказів, чисел і фактів збуває фразео-
логією, всеж таки в загальному ствердила, що
в асиміляційних змаганнях пп. Голєвських, Сі-
корів та Копачів і п. Яворської, нема ніякої ріж-
ниці. І це одинокий позитивний бік її репліки.

Ми писали: „В статті були дослівно зацито-
вані промови і писання Голєвського, Сікори та
Копача, отже про їхню автентичність і тенден-
цію нема ніякого сумніву. Якщо п. Яворська,
маючи перед очима оригінальні цитати промов
і статей чи публікацій польських державних
діячів, булаб осудила послідовно політику ви-
зародковлення українців і на її місце запропо-
нувала щось конкретне, що давало би змогу
не тільки полякам, але й українцям розвиватися
як двом рівноправним і рівновартим націям,
— тоді бачилиб ми добру волю для створення
сприятливих передумовин співпраці обох на-
родів“.

У репліці п. Яворської не бачимо ніякого осу-
ду денационалізаційної політики. Навпаки п.
Яворська заявила зовсім отверто: „Видається
мені безцільним розправлятися з цитатами „Ді-
ла“ зі статей п. Сікори і п. Копача. (В порівнян-
ні з аналогічними цитатами п. Яворської. —
Прим. І. Г.). Можу тільки пригадати засаду, що
„si duo faciunt idem — non est idem“!

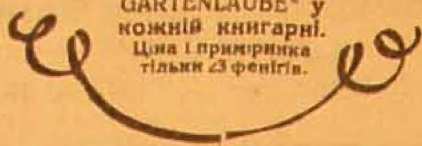
Отже маємо важливе і засадниче признание.
Значить — у справі асиміляційної політики су-
проти українців від часів Голєвського (1886 р.)
до нинішніх часів п. Яворської (1936 р.) ніщо не
змінювалося, бо всі вони роблять те саме —
„faciunt idem“! Що внаслідок зміни обставин
та осіб підхід до тої денационалізаційної полі-
тики трохи інший, ніж уліпшений і більше ан-
тифінований, а вслід за тим і висліди неоднако-
ві („non est idem“) — це вже справа не суттєва,
не засаднича.

Позатим п. Яворська послуговується в по-
леміці — дедуктивно кажучи — дуже своєрідни-
ми методами. В чомуж річ? — П. Яворська, ра-
хуючи на те, що загаль читачів „Нових Часуф“
не читає „Діла“, перекидає висновки й висновки
„Діла“ і діаметрально протилежні гадки чинить
як автентичні твердження „Діла“! Ось
класичний зразок тих своєрідних метод п.
Яворської.

Довкруги глечика

знає вона все „GARTENLAUBE“, вона приносить все нові обідки, пікантні закуски і знамениті печива на святочні прийоми. Крім цього вона подає на своїх практичних сторінках поради для господарства і городу, моду для власного кравецтва і різнорідні спонуки до плетіння гачком, дротом, тощо. Ви відстанете — „DIE GARTENLAUBE“ у кожній книгарні. Ціна і примірник тільки 23 фенігів.

„Діло“ (ч. 75) писало дослівно так: „Очевидно, якщо та праця обмежувалася би тільки до середовища польської суспільності, то проти такої праці ми не малиб ніякого застереження (!), бо ж і українські освітні організації обмежуються тільки до української суспільності і ніколи не втівають туди поляків“.

П. Яворська цю нашу ясну заяву переповіла в „Нових Часах“ у такий спосіб: „Так, як „Діло“ розуміє справу, то нормалізація відносин має полягати на тім, що українці ведуть найінтенсивішу працю над національним освідомленням своєї суспільності, зате польські організації в ім'я ідеї співпраці і співжиття з українцями мають заперестати працювати в напрямі підсилення господарського і культурного життя свого народу... Та польські організації не зречуться праці над піднесенням культурного рівня польської суспільності, бо та праця є їх обов'язком...“

Щоб так у живі очі перекручувати нашу думку та свідомо вводити у блуд читачів „Нових Часуф“ з очевидною метою настроїти їх проти українських домагань — на це треба таки відваги. Це й наглядний доказ, з який спосіб п. Яворська трактує справу нормалізації польсько-українських відносин: як фразеологічне гасло, як приравня до дальної послідовної асиміляції під начальною командою Т.Ш.Л.

А що п. Яворська є в одній особі віцепрезем Т.Ш.Л. і загальним речником Кураторії Л.Ш.О., тому й відповідно до потреби жонглює одним і другим.

„Не відкине Кураторія Л.Ш.О. українців, що згодуються на курси для дорослих, які влаштовує Кураторія, — кличе з емпазою п. Яворська — бо ж і правом і обов'язком державних шкільних властей є журба за піднесення культури всіх громадян, отже й українців“.

Отже як не Т.Ш.Л. — то монополізація державного виховання. Очевидно, такий монополізацій вичке протиставитися, щоб не наразитися на закид „дальші імушки“: мовав, таким чином пропагуєе протидержавні гасла... А всеж такий чимало самих поляків дуже критично дивляться на монополізацію виховання та освіти справ. Возьмім нпр. не якогось „животовця“, але ченстоховського єпископа о. д-ра Кубіну. У своєму пастирському листі порушує єп. д-р Кубіна ту справу в той спосіб:

„...Повстала вже навіть нова теорія чи там державна філософія. На основі тієї філософії одиниця як така перестала існувати, не має вже нині права до власної індивідуальної цілі. Є вона тільки матеріалом, що його держава може уживати й уформілювати, як уважатиме за потрібне“. Означе „неправдою є, що людина є тільки частиною держави, в якій як одиниця повинна втонитися, бо поза державою не має ніяких власних вартостей, а її життя не має ніякої індивідуальної цілі...“

Ясно свої індивідуальні вартості і цілі мають одиниці державної нації, то тим більше мусять це відноситися до інших національностей, яких завданням є розвивати свою питому традицію, культуру, економічну і політичну силу, а не втонитися індивідуально в загальнодержавному житті. І якщо п. Яворська підносить, що праця польських освітніх організацій має на меті „покласти таму вимородованню польської людності“ (хоча поляків ніхто не втіває до українських товариств і тисясами їх не виварю-

довують! — Прим. І. Г.), то тим більше обов'язані це робити українські організації, бо ж це і їхнє „природне право до оборони“!

Щодо конкурентних спроб монополізації польської виховання (кураторійні курси для дорослих), то тут теж із польської сторони підносяться дуже поважні зміти. Нпр. „Век Новий“ з 29. січня ц. р. стверджує в справі інструкторів на цих курсах, що „в цій ділянці панує попросту хаос, „що найвищий час скінчити в тими аномальними відносинами“!

Також критично, хоч і з іншого становища, дивляться на справу шкільної монополізації виховання кравківський „Ілюстрований Кур'єр Подземки“, якого чейже не можна посуджувати у бреху польського патріотизму. В ч. 116 з 27. IV. ц. р. „І. К. Ц.“ стверджує просто „банкротство польської системи виховання“, бо „відмежування молоді від решти суспільності не дає додатних вислідів навіть в обсягу методи і фазової праці“. „Хлопець відмежований від позашкільних інституцій та організацій, часто має ніє, карловаті фізично, віддається налогам, стає доступніший до злочинних підшептів і т. д.“. „Треба енергійно протиставитися спробам експериментів ріжкого роду доктринерів, що трактують молоде покоління як стадо експериментальних кріликів“.

Думаємо, що цих аргументів з польської сторони доволі, щоб піддати в сумнів проклямовану свого часу візитатором Генриком Блажевським, а тепер і п. Яворською, єдиноспівесність монополізації у вихованні дорослаючих і дорослих.

Якщо така праця має бути доцільна й успішна, то не монополізувати її в казювних установах, але дати змогу загальногромадянським і суспільним чинникам розвинути над дорослаючою молоддю найбільшу опіку.

Згадка п. Яворської про „журбу державних шкільних властей за піднесення культури „українців“ виглядає на „вольне жарти“...“

Притягнімося фактам: З загального числа 3.662 власне число українських народних шкіл у Польщі до 134 (міністеріяльно статистика за 1930—31 рік — новішої нема!). Львівський куратор п. Гадомський спеціально задокументував свою журбу за українські школи дорученням приймати шкільні делегації за українським мовним навчанням „на загуг“, або як „звиток папери“, що міністерство освіти після того, як уже минав реченьє передачі декларацій, визнало протизаконним. Описав зсупереч присудові Найвищого Адміністраційного Трибуналу з 2. XII. 1932 р. п. куратор Гадомський відмовно полагав українські шкільні плебісцити. До нині нема ще програм навчання для українських шкіл ні програм для навчання української мови, української історії і географії, хоча такі програми є для французької мови і для інших чужих мов. Немає українських шкільних підручників. Позвільнювали з посад не тільки маси учителів-українців, але вже й багатьох катехитів та повідибали гр.-кат. священників право навчання в школі релігії гр.-кат. дітей, до тогож зарядили, щоб діти, які внаслідок того не мають змоги побирати науки релігії свого обряду, ходили на науку іншої релігії! Не дають концесій на українські приватні школи, хоча до того є всі законні вимоги (напр. школа Р. Ш. в Космачі-Плявці). Зсупереч арт. 9. шкільного закону з 11. III. 1932 р. не дозволяють на домашнє

3 країни рижу та опію

Софії Яблонської.

Живо та барвисто описані

ПРИГОДИ і ВРАЖІННЯ з КИТАЮ

з прекрасними ілюстраціями.

Ціна зол. 2.50, з поштовою пересилкою 3 зол.

Замовляти в Адмін. „Діла“, Львів, Ринок 10.

навчання. Далі пригадуємо знане становище п. куратора Гадомського до реактивування гернопольської української гімназії і т. д. і т. д. — Так виглядає на ділі „журба державних властей за піднесення культури українців“.

Ні, п. Яворська була би краще зробила, якщо булаб цієї теми не зачіпала. Цеж повинно бути ясне і найбільше засліпленому шхепольському шовіністові!

П. Яворська твердить, мовляв, „Діло“ ставити так справу, що „урядовське має бути виправдане з усіх національних почувань“. Послідовно таке домагання „Діла“ мусьлоб відноситися й до учителів-українців, а тоді і їх треба би усувати з праці в українських організаціях. Однак так розуміти справу, що полякові не можна працювати в польських організаціях, а українцям має в тому напрямі повна свобода — це пригадує того роду мораль, яка каже, що добре є, якщо я заберу чужу корову, але але є, як її заберуть мені.

З дива не можна вийти, як людина на такому високому й відповідальному суспільному становищі може виписувати нісенітничі „Діла“ вида й ніколи не зважалося за тим, щоб „урядовське“ був виправдане з усіх національних почувань, тільки згідно зі становищем візитатора Генрика Блажевського ствердило, що (читуємо слова п. Блажевського): „Представники шкільних властей входять дуже часто до управ товариств і там уже йде узгодження, підтримане перевагою владі“. А вже аллюзія п. Яворської до українського учительства і його урівнової повної свободи працювати в українських установах — то просто плум. Нічого подібного ми ніколи не писали і не твердили. Навпаки, згідно з фактичним станом річей ми написали були в „Ділі“ ч. 33. дослівно так:

„Становище шкільної представниці Кураторії Л.Ш.О. п. Яворської в нічому не відбігає від становища п. Сікори чи п. Артура Копача. А коли воно так, то й не дивуватися, що для учителів-українців нема місця серед українського народу! На рідній землі зв'язують їм руки й ноги, їх переносять у неукраїнські області, їх передчасно пенсіонують або просто редукують, а їхні місця займають польські учителі, місіонарі і пропагатори польщини, які тут мають виграти війну...“

Треба безмежної відваги, щоб, рахуючи на неповідомованість читачів „Нових Часуф“, починати нині ствердження фактичного стану річей перекрутити на — повну свободу праці українського учительства в українських установах і дійти до коровачої моралі... Такий дискусантні дуже відповідає „ніж за хлібом і замінь за пахучою“, щоб, не маючи річевих доказів, ужити їх, як найбільш переконливих аргументів.

І. Г.

Роздувають національну ненависть.

Проф. Гломбінський на овиді.

Польські ендеки в Тернополі урядили 10-травня ц. р. прилюдно віче, на яке стягнули зі Львова проф. Стан. Гломбінського, що поспівав у довголітній службі ендецької українонерної пропаганди. Він теж виступив реферат про „українську проблему у Ст. Галичині“. Висловив шото втерався щукуючи польської меншости проти української більшости ендецькі пресові органи не подають, не знаємо теж змісту протипольських промов інших промовців. Можемо тільки багато догадатися з привитих революцій, де м. ін. сказано:

„Зібрані, адаючи собі справу з великої небезпеки, що гримає Польщі від ворожих польських руських елементів згід українського жаку (!), з цілою рішучістю протиставляється думці створити український університет на землях Річипосполитої і реактивувати українську гімназію в Тернополі“.

Як відомо, фанатична боротьба проти створення українського університету у Львові — це давня хронічна мація проф. Гломбінського, який він воздвигав ще за австрійських часів. Не менше цікава давня резолюція:

„Зібрані, доцінюючи в цілій новій значимій землі, як основи національного і державного існування, рішають: не продавати ні пяди польської землі в чужі руки, а тих, хто до того не заохочується, пошановають п'ятувати як зрадників польського народу, а цілою безоглядністю переслідувати їх і виникнути поза свободи польського національного життя“.

Одвочасно зібрані звертаються із закликом до влади, загальної адміністрації, щоб абсолютно не затверджувала актів купна-продажі з парцеляцій польської землі, що переходять в чужі руки“.

Але чи все те має бути нормалізацією польсько-українських взаємин?

Даліше домагаються створення в Тернополі римо-католицького єпископства та дякують проф. Гломбінському від усієї Тернопільщини за його працю для Польщі, зокрема для східних „кресів“.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці М. БИК у Львові ч. 24. Шліфоване 10 x 100 мм. Тел. 235-34.

(Далі буде.)

Лугове свято у Львові

В 10-ті роковини смерті Головного Отамана військ України **Симона Петлюри** відбудеться в неділю 24. травня ц. р. а точкою програмою:

В год. 9. рано полеза Служба Божа в Луговому Городі, яку відправити Пресві- д-р Іван Бучко та виповісать проповідь.

Посвячення пам'яткової таблиці в честь Гол. Отамана Петлюри.

В год. 10.30 похід луговицьких і луговицьких через місто, при чому перед плащею св. Юра відбулася дефіляда. (На похід влада дозволила по дала, але Лугова Організація робить ще далі заходи, щоб похід був дозволений).

В год. 4. поїхав на майдані „Лугу“: Промова. 1) Ритмічні вирази — Журавлі. 2) Мішані вирази малих луговицьких (чок). 3) Вирази луговицьких хустинками. 4) Вирази луговицьких палицями. 5) Мішані вирази луговицьких і луговицьких. 6) Ритмічні

вирази малих луговицьких. 7) Пластичні вирази луговицьких „Молитва“. Роздача нагород і дефіляда з нагородами.

Перед Службою Божою, при кінці Служби Божої, поспівали перед виразами і на закінчення виразів відіграють 4 луговицькі на трембітах жалобну пісню.

„Великий Луг“ повідомляє, що свято відбудеться невідкладно без огляду на погоду тому, що це роковини смерті Гол. Отамана.

ЗБІРКА ЛУГОВИХ ТОВАРИСТВ У ЛУГОВОМУ ГОРОДІ У ЛЬВОВІ.

Лугові товариства повинні бути в Луговому Городі в год. 8. рано, щоб був час задати звіт і „Луги“ могли приготуватись та вирушити на великий майдан у Луговому Городі, де почнеться точка в год. 9. Служба Божа.

Нині прем'єра у Великім Театрі „КРАМАРІ СЛАВИ“

Паньоль.

Одна з найсильніших пес великого письменника.

Стрілецьке свято в Тернополі.

Відкриття вистави У. С. С.

Вистава воєнних пам'яток Українських Острівців дала Тернопільцям добру нагоду уладити Стрілецьке Свято з пам'яткою по поляглих У. С. С., з святоточним відкриттям вистави та з академією в честь першого по століттях Українського Війська. Організаційний Комітет з д-ром Н. Гіриком і д-ром Ладиком на чолі долає усіх зусиль, щоб свято випало якнайкращим помятишом. До участі у святі запросив Комітет ген. М. Тарнавського, представників краєвих товариств та багатьох Усусів з цілого краю.

В неділю 17. ц. м. в 12. год. відправив місцевий парох о. кан. Громицький в асноті інших

У першій дні вистави перейшло більш як три сотні людей через виставові кімнати. Коли про автобусні екскурсії з ближчих і дальших околиць будуть зрештешані, то вистава сповнить своє завдання у 100 відсотках.

Вечором відбулась академія в оші „Міщанського Брацтва“, яка стягнула рекордову кількість публіки. Велика зала була битком набита, дарила, що якто часто в нас буває, дуже незручно збудована і не має добрих вентиляторів. На програму акомпанували тачки: музичні, вокальні, промова і деклямація. Проф. д-р Волод. Старосельський виконав аматорську промову про стрілецьку пісню, П. Гісєву та П. Гісєвину для молодого покоління.

З концертної частини заслуговує на увагу сольно пі Гірикової, що гарно і тепло відповідала три стрілецькі пісні: „Засумуй трембіто“ і „Сяло чітку“ та як надаток: „Замітчали дівчата“ „Батька“. Акомпанював проф. Безкоровийний. Добре представилися два хори: селянський і „Терноп. Бояна“, а низкою стрілецьких пісень. (Дирігенти: п. Назарко і п. Меніцький). Проф. Безкоровийний вложив багато труду у виступ струнної оркестри, що відіграла його композицію, збудовану на стрілецьких мелодіях. З тріа: чело, скрипка, фортепіано — найліпший фортепіан (п. Гіриак). П. Федуніна віддеклямувала вірш Кармаського „І мріємо і мліємо“.

Вражіння з академії: як на Тернопіль чи не слабе, як на академію в честь У. С. С. чи не за п'якське. Найкращий час, щоб люди з добрим голосом співали в наших співочих товариствах, музика грала в оркестрах, а організатори концертів добивали більш багатору програму.

Після академії відбувся комерс, з цілою низкою промов, у прекрасній доміні фабрики тютю „Будучність“. На комерсі був ген. Тарнавський, приїзні гості і місцеві та почаміщені делегати.

р. к.

ЖИВЕЦЬ - ШКЛО, львівське вівіаство:

Купелі: сірчані, борвиннові

і потасово-ультрафіолетові.

Сезон: від 15-го травня по кінець вересня.

Цини знижені.

духовників навахида по поляглих У. С. С., на якік були всі гості, представники місцевих установ, делегати з цілої Тернопільщини та маси народу в Тернополі і околиці.

Після того відбулося свято-не відкриття вистави в осях „Української Бесіди“. Голова Комітету д-р Гіриак приїхав ген. Тарнавського і представників та запрошених гостей, після чого ред. Р. Купчинський виповіс промову про стрілецьку легенду. Потім ген. Тарнавський на знак відкриття перетав стажку і присутні розвілься по виставових залах. Підчас оглядання д-р Іс-Іванець давав фахові пояснення до експонатів.

Гарні, просторі кімнати тернопільської „Бесіди“ аміотили майже вое, підно огляди, а вишло розвішені експонати дають дуже добрий перегляд.

Загальні Збори Філії Товариства „Просвіта“ на повіт Львів.

Загальні Збори Філії Т-ва „Просвіта“ ім. М. Шашкевича на Львів-повіт відбулися у п'ятницю 15. травня ц. р. в домі „Просвіти“. На зборах явилися представники 25 читальень. На 70 читальень львівського повіту відсоток доволі нечисельний, зате присутні делегати виявили повну відданість і розуміння просвітницької ідеї, доказом чого був дуже діловий і поважний хід нарад.

Збори відкрив голова Філії дир. С. Мигалис. Звідомлення з діяльності Виділу за час двох літ зложив секретар Філії Б. Кабарівський. Підсумки праці Виділу Філії й читальень доказують найкраще про зріст освітньої праці в повіті, про зацікавлення і активізування сільської молоді під просвітницьким прапором, про те, що праця набрала відповідної сили й розгону.

Це доказують такі факти: За цюк два роки збудували п'ять нових читальняних домів у повіті; побудовано 700 нових членів; уладжено 158 вистав, 50 концертів і 44 свят „Просвіти“; члени прочитали 12.600 книжок у порівнянні з попереднім періодом 8.900; незначаво випало свято читальняних хорів на площі Сокола-Батка, змагання драматичних гуртів; уладжено рухому ви-

ставу книжки, получену з відповідними святами, врешті курси, анкети та 268 поїздок; Філія видавала 15 чисел „Вістей“.

Не диво, що в дискусії над звідомленням чільні представники читальень не критикували діяльності Філії, але висказували лише жалє, що за мала карність, на збори не прибули делегати решти читальень та висказували побажання, щоб згострити дисципліну проти необов'язкових читальень і їх виділів. Дискусія виявила теж великий гін села до освіти і знання та жалє наших селян, що інтелігенція міста Львова так мало думає і дбає про свій найближчий повіт. „Прийдіть, прийдіть до нас, чи то з виставою, концертом, чи рефератом, а гроші найдуться і зробите велике діло“ — говорили делегати. Ясно, що ці слова були звернені не лише до самого Виділу, але до загалу української міської інтелігенції. Виділові признали збори односторонньо абсолютною, а урядовцеві Філії п. Корецькому висказали окреме признавання.

Головою Філії вибрано знову дир. Магальяса, до виділу виїхали: о. дек. Т. Ковалюк, м-р Кабарівський Богдан, інсп. Вол. Гафкович, м-р Жив-

невський, проф. Вахнянин Богдан, ред. Глобінський, п. Терлецька, інж. Когут Осип і п. Кашпевич Богдан. До Контрольної Комісії виїхали: п. Павлик Іван, о. Дорик Іван і інж. Тюрідло Микола.

Заг. Збори висказали низку побажань і директив щодо дальшої діяльності.

Після ухвалення прелімінатору будажу і побажань голова замкнув Збори.

Просвітанин

Зїзд лівих авторів з цілої Польщі.

Т. авані лім письменники і мистці з цілої Польщі влаштували 17-го ц. м. зїзд у Львові. Мета — зорганізувати загальний „Союз працюючих культур“. На зїзд приїхали В. Живовський — член Академії Літератури, Е. Зегалович, Л. Кручковський, М. Чухновський, В. Броневський, Галіна Гурська, Анна Ковальська і цілий гурт менших авторів, не враховуючи мала-ри. Відомий письменник А. Струг, якого вважають одним із провідників наміченої організації, в останній хвилині прислав тільки лист із привітом. Його особа з'явилась до т. за почесної презентації зїзду, до якої намітили між іншими Ромек Роалля, Жіль Ромена, Гєрриха Манна, М. Горького та І. Сільмана.

Збори відкрив д-р Ямпольський, читаючи привітні листи та телеграми від поодиноких осіб та літературних груп чи гуртків. На зїзді відчитали реферати про культуру і фашизм, про прелегаторську літературу, про нові напрями у мистецтві, про проблему праці в Польщі тощо. Над рефератами йшло дискусія, а після неї зїзд прийняв постанову у справі організації умових робітників на ідеїній основі.

Вечором у Торговельній Палаті відбувся азгорський вечір, в якому взяли участь: Е. Зегалович, І. Кручковський, В. Броневський, М. Чухновський, А. Ковальська, Г. Гурська та К. Целехатний, що читав твори українських авторів С. Тудора, Гавриліка та Волошка. У неділю відбулась академія в салі Вел. Театру з промовами на загальну культурно-політичні теми.

В усій організації імпреси видно було сильн. вплив комуністичних режисерів.

ОЩАДНІСТЬ ПРИЧИНОЮ ВИСТУПЛЕННЯ З ЛІГИ НАЦІЙ.

ЖЕНЕВА, 18. 5. ПАТ. Уряд Гватемали повідомив секретаріат Ліги Націй, що виступає не для солідарності з якоюсь іншою державою, а з огляду на ощадність. Гватемала зобов'язується сплатити свої довги в Женеві.

СМЕРТЬ СІОНІСТИЧНОГО ПРОВІДНИКА.

ЛЬОНДОН, 18. 5. ПАТ. Вчора помер несподівано почесний голова міжнар. сіоністичної організації та жидівської агенції Натум Соколов.

АРЕШТУВАННЯ КОМУНІСТІВ У РУМУНІЙ.

БУКАРЕШТ, 18. 5. ПАТ. Поліція арештувала 27-ох комуністів та сконфіскувала багато пропагандивного матеріалу.

БОЛЬШЕВИЦЬКА ШПІОНАЖА В ЯПОНІЙ.

ТОКІО, 18. 5. ПАТ. Як подає часопис „Ігі Шімпо“, труси з 26. лютого дали поліції матеріал до арештування 31 японців під замітом комун. діяльності. Під проводом урядовця одної з амбасад в Токіо Мітсурі Інуе збирали вони вістки про військові тайни та про лютневі події.

ДАЛЕКОСХІДНИЙ ВУЗОЛ.

ТОКІО, 18. 5. ПАТ. На засіданні японської вищої палати, присвяченому взаєминам з Китаєм і СССР, прем. Гірога заявив, що його мирові зусилля стрічають поважні перепони. Мін. закорд. справ Аріта висловив занепокоєння з приходу пакту взаємної допомоги між СССР і Зовн. Монголією та концентрації совітських військ на Д. Сході. Китайському урядові закинув він за мало доброї волі та рішучості у налаштуванні взаємин з Японією.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

У болгарських фабриках тютюну в Пловдиві страйкує 5.000 робітників.

Італійський парламент і сенат затвердив корол. декрет про анекцію Абіссинії, цісарський титул та номінацію Бадолія.

В Іспанії страйк копальничих робітників в Астурії поширюється.

Китайське міністерство закорд. справ протестує проти того, що японські підприємства з Купейку аніщать китайський великий мур, анітаючи з нього цеглу на будову касернів.

Студіюють українську проблему.

До Нью-Йорку прибула група студентів з Нью-Йоркського університету під проводом п. Гавелла, що організує т. зв. "Ріконсолідацію Трину", до студії в. Василія Авраменка при Бродвеї, щоб студії прилаштувати українському мистецтву. Студії, як опісля, розмістяться в українському стилі, як предмет оглядів. Після того на сцені і буде предметом оглядів. Після того на сцені і буде предметом оглядів. Після того на сцені і буде предметом оглядів.

Усього потрохи.

З досвідів підбигунового дослідника.

Досі існує тільки єдина книжка друкована та видана серед полярних крин. Друкував її член експедиції Шакльтона до південного бігуна к. Мікс Джайс. Тепер він ділиться із своїми друзями своїми досвідчаними виправ. 40 літ тому виправив він як хлопець до помічника на кораблі в країну вічних снігів із виправною капітана Скота. Але підбигунові дослідники збирали тільки метеорологічний матеріал і великих пригод було мало. 14 літній хлопець вернувся розчарований, але на всі життя залишився йому туга за безкрайніми світовими підбигуновими просторами. Він почав студіювати геологію і вчився варити. З думкою про другу підбигунову виправу почав він учитися друкарства. У довгі полярні ночі, коли треба було жити, була це приємна праця. У 1907 р. вибрався Шакльтон у другу свою виправу до півд. бігуна; Джайс поїхав з ним як геолог. При цьому організував видання споминів усіх учасників виправи, що вийшли у збірній книзі "Австралійські зорка". Все те, що інші списували серед ледів, він друкував; назбиралося 80 томів. За кожний примірник такого твору бібліофіли пропонували по 100 і 200 фунтів. Джайс списав теж власні враження підчас цілолітньої виправи на ледях від моря Рос до Бердморських ледовиків. Він з іншими товаришами мав порозкидати в різних місцях харчі, щоб Шакльтон міг у своїй зимовій виправі, дібратись найкраще. 210 миль їхав Джайс уперед пірзав не змиваючись і не роздягаючись, наче дикий звір. Шакльтон, як жаль, не скористав із тих харчів ніколи, бо не міг вийти тоді в дорогу. Нерідко приходили звістки, що він загинув серед крин, коли не міг дати навіть знати, де він. У 1916 р. його корабель розбився криги, наче лущинку. Сам Джайс теж чигає чотири рази свої некрологи. Він каже, що хто раз побував у підбигунових країнах, того вже туди вічно.

ЗАКУПКА БЕЗ ЖІНОК.

Молодий віденський дослідник д-р Шванке вирушив недавно з гори Атос, званої святою, де на 2000 м. височині живуть від віків ченці. Звуть цю закутку часом чернечою республікою. Це справді маленька окрема держава, наче Монако, де працюють 4 єпархи, що підлягають константинопольському патріархові. Від війни Атос підпав під вплив грецького уряду. На цьому півострові є 20 великих монастирів, з яких кожний виступає як середньовічний замок, дошка з численними будівлями та ґрунтами. Ченці займаються хліборобством та всяким промислом для власних потреб.

Жити не мають туди доступу; кожний чужинець, коли входить туди, мусить піддатися строгому контролі. Кілька літ тому дуже гарна молоді грекини передігравалися діставали туди, а коли виявилось хто вона, викликали її з великим шумом. Коли навіть звірята жіночого роду не мали туди вступу, але згодом, коли корова, кішки та курки стали необхідними помічниками в господарстві, скасували цю строгу заборону. При кінці минулого століття було в атосських монастирях 800 ченців, а на всьому острові 7000; більшість з них були православні і то москалі. Після розпаду царської імперії стало їх набагато менше. Сьогодні нема там більш як 100 російських ченців і вони борються з матеріальними труднощами. Всі ченці живуть там дуже скромно, не їдять м'яса, часто задовольняються зобом хлібом і водою, ловлять рибу. Чудно, як природа вакає там життя людям, а вони не дається, що мовлять, а не живуть.

МОЖНА БУДЕ МАТИ НОВІ ВУХА.

У Нью-Йорку в медичному товаристві демонстрували нову операцію — прищиплення нових вух. Коли хтось має погані вуха може піддатися операції, щоб змінити їх вигляд, заступивши їх зовсім новими, довільної форми. Для цього треба взяти з ребра христія який покривають шкірою, взятию з шкіри і щоб не було шрами, беруть другий кусень шкіри з бедра. Операція ця не болоче.

ЮВІЛЕЙ СТОЛИЩА ЗОЛОТА.

У червні столиця Трансваля — Йоганнесбург святкуватиме 50-ліття своїх засновань. За той час з села став він міськовим містом із хмародерами, величезними вулицями, парками та музеями. Розанток цей зрозумілий — це ж осередок копальні золота. Остання місто Джордж Вокер. Раз пройшла він туди степом; від у дару мисливського копита щось заблистіло — це була перша груда золота. Сам його відкривач умер у нужді, а за відарити ним копальні 15 літ пізніше розгорілась війна бурів з англіцями. Від часу, як край увійшов у свої руки англіцями, золото добували щораз більше; у 1907 на 27 міль. фунт. шт. У 1935 р. дві експлуатаційні фірми в Трансвалі заклали самих податків 10 міль. фунт. шт. У Йоганнесбурзі набувають білих людей зпоміж усіх африканських міст — 300.000. Туземців є там 700.000, з них 300.000 зайнятих у копальнях. Хоч нині це місто цвіте, — як його порохований. Геологи та інженери обчислюють, що добувати золото можна буде там ще 4 літ; знайдеться там його ще на 2 мільярди фунтів. Коли копальні вичерпають свій запас, місто буде невдихливо занепадати.

НАЙВИЩА ЄВРОПЕЙСЬКА ГОСТИННИЦЯ.

Європа матиме найвищу гостинницю в 1937 р. у підліжках Ельбруса. Стоятиме вона над рівнем моря і помістить 200 осіб. Щоб будинок міг сильніше триматись, він матиме аеродинамічну форму, що нагадуватиме дирижабль. Тому, що не можна його будувати на місці, приготують складові частини і доставлять їх золами на верш гори.

НОВА ЕПІДЕМІЯ.

В останнім числі фахового медичного англійського журналу лондонський лікар д-р Сіммонс пише про появу нової недуги. Симптоми недуги пригадують інфлюенцу і вона різниться від інфлюенци тим, що недужий зараз втрачає голос, після чого дістає біль голови і високу температуру. За кілька днів недуга минає, але хто виходить на свіже повітря занепадає знову з такою самою силою. Походження недуги невідоме; вона легко переходить на близьких у домі.

ТРАНСПОРТ АМЕРИКАНСЬКОГО ЗОЛОТА.

З Філадельфії до Нью-Йорку мають вислати небагато кішкардестей поїздів, що везимуть запаси золота до державних складів у Форті Нокс, у Кентукі. Два місяці їхатиме 50 північних поїздів із золотом вартості на 6 мільярдів доларів. Його складуть у "золоті твердині" з каменів та сталі, оточений ровом на 20 ступів водою. Ніхто не буде знати, коли такі поїзди вилізуть; у кожному вагоні будуть золоті штаби на 25 міль. дол. Охоронятиме їх військо із скорострілками. "Золоту твердиню" береже кавалерія та артилерія; вона поміщена в самій середині Злуч. Держав, найдаліше від мордонів.

НОВИНКИ.

— На уфундування вітражу в Успенській церкві з нагоди 70-ліття о. мн. Д. Лопатинського зложила в закрестії Успен. церкви п. Олена Кривачева 5 зол. Разом зложено дотепер 764.— зол.

— Найкращі ліси, пелеринки виконує і поруче Ю. Гаушевський, па. Капітульна 3. Тех. 254-46. Приймає футра на переховання влітку. 10—?

— Вийшла нова книжка в накладі "Вид. Кооперативної", "Хортія" у Львові п. н. "С. Петлюра в молодості" (збірка статей різних авторів) із 6-ма ілюстраціями в тексті й портретом С. Петлюри на окладній роботі В. Дядиного. Книжка містить матеріал, потрібний для оприлюднення рефератів про С. Петлюру. Ціна книжки — 1 зол. При замовленні гуртом — опуст. Замова: в книгарні "Просвіти" (Львів, вул. Руська ч. 1), або у Влі "Хортія", чековеkonto ПКО, Львів, ч. 503.110. 2133 2—3

— В Українському Наук. Інституті в Берліні вилгодиться в п'ятницю, 22. ч. м. професор університету д-р Карло Маер виклад в німецькій мові на тему: Тарас Шевченко національний поет України. Початок год. 8. веч.

ВЖЕ ОТВОРИЛИ

відомий ресторан

ФРЕНКЛЯ

САПІГИ 89.

після основної віднови кімнат.

— Бюлетні на академію в пам'ять С. Петлюри, яка відбудеться у Великому Театрі для 24. ч. м. в год. 12.15 вполудне, продаються в книгарні "Просвіти", Руська 3.

— Важке для Перемишлян! Повідомляють нас із Перемишля, що щорічне торжествене процесія на воєнний так зв. Пикунський цвинтар відбудеться цього року не, як звичайно, в неділю по Зелених Святах, але з огляду на заповіданий на цей день Євхаристійний Конгрес, виїзково в понеділок, в другий день Зелених Свят, то є для 1. червня в год. 2-й попол. зліди Катедральної церкви.

— Гуцульське мистецтво. В залах міського музею артистичного промислу у Львові (вул. Гетьманська 20) вистава килимів, тканин на убрання і виробів з дерева та кераміки триватиме тільки короткий час, хоча експонатів виїзково цікаві і на високому мистецькому рівні. Виставу можна відвідувати також від 17—19 год.

— Хрест Симона Петлюри. У зв'язку з 10-літтям смерті Головного Отамана С. Петлюри міністер військових справ уряду Української Народної Республіки (на еміграції) іменував членів капітанів Хреста Симона Петлюри, що буде наданий 6. військовим надлітрянської української армії.

— Вшанування пам'яті С. Петлюри у Празі. Утворений з ініціативи групи 6. військових Міжорганізаційний Комітет улаштує з нагоди 10-их роковин смерті Симона Петлюри в понеділок 25. травня в год. 17. ланхиду в чеській православній церкві (на Ресловій вул.), в год. 19.30 святочну академію в залі Віноградського Народного Дому. Вступ вільний. (У. Т.)

— Літературний конкурс. Комісія для вшанування десятих роковин смерті С. Петлюри оголосила конкурс на написання поетичного твору, що міг би бути гимном еміграції. Повинен бути короткий і складатися з трьох-чотирьох строф по 4 вірші в кожній. Речиння надіслані рукописів — 3 місяці. Найкращий з надісланих творів буде нагороджений премією в сумі 100 зол. Із запитання звертатися до технічного секретаря комісії інж. Льва Пинасенка на адресу: Варшава, Алеї Єрусалимські 7. м. 11.

— Хто виграв? В випущенні тижневій держ. лотерії впади м. ін. такі виграти: 10.000 зол. на ч. 1890 175283, 5.000 зол. на ч. 5532 120873 174705 186534 191559, 2.000 зол. на ч. 19600 49909 59434 62308 66392 75550 78321 89530 93681 124401 128543 128901 140727 146832 173846 186477, 1.000 зол. на ч. 6855 7810 19035 35399 43986 46023 52510 56735 62619 66164 83681 111063 115415 133832 140595 154264 172001 174092 174804 177158 177588 194810.

— Шлюб Лебеля з Гнатківською. За дозволом судової влади відбувся в понеділок 18. ч. м. у варшавській в'язничній каплиці шлюб засуджених у варшавському процесі Лебеля і Гнатківської. Змічав їх в'язничний капелан о. д-р Кладочний.

— Станіславський воєвода Старжинський перевів у днях 13, 14, 15 ч. м. моштрацію публичних робіт на терені косівського і надвірнянського повітів. Були у Жабі, Ворохті, Татаріві, Яремчу і Делятині. Займав теж Битків і Пасіччу, де брав участь в освяченні нового нафтового заводу.

— Новий костел. У Вінограді пов. Тарнавського посвячення костела, який побудував якийсь земельний дібр Ян Пітергофер. Посвячення dokonав єпископ-супраган Базжзі Львова.

— Шкільництво в руках адміністрації. Зичувати, що в міністерстві освіти обмірковують справу відношення шкільних кураторій до адміністраційної влади. Деякі чинники стараються, щоб шкільну інструкцію цілком звільнювати і піддати в повну залежність від воєніських урядів та спросту. Такий проект виринув ще за часів міністра освіти Єнджевича.

— Ген. Скалковський на візитації. Новий прем'єр міністрів ген. Славомир Скалковський після присягання нового польського уряду зробив несподіваний виїзд з Варшави на провінцію. Він сів за авто і після півторогодинної їзди прибув до повітового міста Ловіча, де заїшов до будинку староства. Старости в біорі не застав і ніхто не міг сказати, де він знаходиться. Наслідок був такий, що прем'єр негайно усунув староство з посади. Як відомо, ген. Скалковський

ський послуговується в урядових інспекціях не тільки самоходами, але й літаками.

— **Життя дорожче.** Комісія, що досліджує кошти удержання, устійнила, що в міській квітні ц. р. кошти удержання трудової родини зросли на 0.3 при порівнянні з попереднім місяцем.

— **Безпечність на залізничних.** Як повідомляють із Познаня, на залізничній лінії Скоки—Янів хтось зрізав уночі телеграфічний стовп і обірвавши дроти, положив його поперек шин, а дроти прив'язав на висоті пів метра поперек шоси, що тягнеться поблизу. Могло прийти до жахливої залізничної катастрофи, якби машиніст пораненого потягу, що їхав до Янівця, не завважив був перешкоди і задалегідь потягу не припинив. Справою занялася судово-слідча палата.

— **Дальші розправи за участь у кровавих подіях.** У понеділок, 18. травня, почалися у Львові дальші розправи проти обвинувачених в участі у кровавих демонстраціях 16. квітня. Як перший станув перед суддею д-ром Майковським 23-літній Ол. Карпа, обвинувачений в тому, що з крамниці „Яна“ при вул. Гордєвській ч. 54 вкрав кілька пар черевиків. Підсудний боронився тим, що обуви найшов на вулиці. Суддя звільнив підс. Карпу з в'язниці та відложив розправу, аж поки не розглянуть його метрики на народження. Описав яшла розправа проти Мик. Писька, обвинуваченого в крадіжці сім пар обуви з крамниці Ем. Шварца при пл. Більчевського 7. Писько боронився перед поліцією, що обуви найшов на вулиці, а перед суддею, що дістав її від невідомої особи на пл. Більчевського. Суд засудив Писька на рік в'язниці. Перед с. о. д-ром Бітнером йшла розправа проти Івана Сохи, обвинуваченого в тому, що підчас похорону В. Козака на Казимирівській вулиці був у першому ряді тих, що стивили спротив поліції. Тоді теж кінний поліцей вдарив Соху шаблем в голову. Арештований твердить, що найшовся przypadково в юрбі, а чинної участі в збіговищі не брав.

— **Арештування в Рогатині.** Під закидом поширювання нелегальних єврейських дитячок у Рогатині арештовано Станіслава Йогана, студ. львівського університету, Леона Кшивороньку, абс. гімназії, Генрика Войтеса, слюсарського челядника і Влад. Ригліського, студ. прав. Усіх придержано в місцевому судовому арешті.

— **Краєва хроніка.** В селі Поляна пов. Лисько отворено з дня 20. ц. м. поштово агенцію. — В Буківці пов. Турка відбулося свято ліса, сполучене з садженням деревець. — Громадська рада в Роздучі дарувала Т-ву опіки над молодію перцелю під будову відпочинкового дому для бідних дітей.

— **Убивство судді в Станіславові.** Суддя станіславівського окружного суду, 40-літній Чеслав Гомоцький вертався минулої суботи пізнім вечором з міста до свого мешкання при вул. Казимирівській за парком. Коли переходив вулицею, що лучить вул. Перацького з Казимирівською, приступив до нього якийсь чоловік і

пробив його ножом у серце. Суддя Гомоцький упав мертвим лицем до землі. Пів години пізніше знайшли його прохожі і повідомили поліцію. Душогуб не забрав своєї жертви нічого, бо три збитому знайшли портфель з гривнями, револьвер у кишені та перстені на пальцях. Підкладом убивства була мабуть особиста пімста.

— **Полісся горить.** В останніх часах навістило Полісся багато пожеж. В селі Стойках пильського повіту згоріло 7 домів, 35 господарських будинків і 59 штук живого інвентаря. В селі Камінь тогож повіту стало жертвою вогню 114 господарств. У Ченчичах згоріло 18 господарств. В Борках коширського повіту пішло з димом 20 господарств, причому згорів 5-літній хлопчик, а один селянин тяжко попікся. Крім того було багато менших пожеж. У кількох місцевостях згоріло 400 гектарів ліса і 130 метрів опалового дерева.

— **Дурний заклад.** 26-літній Петро Гук із Сологнін надвірнянського повіту заложився зі своїми товаришами за 10 золотих, що душжом виграв пів літри горілки. Гук заклад виграв, але по хвилині захитався і упав мертвим на землю. Причиною наглої смерті було зитрення алькоголем.

„ГМІНД“

це було підчас війни слово, яке прокидало в серцях наших земляків тривожні зворушення. Хто хоче знати, що воно значить нехай прочитає книжку

д-ра Василя Маковського

під наг.

„ГМІНД“

Книжка має 304 сторінок друку і двобарвну окладнину та коштує тільки 2 зол., з поштовою пересилкою 2.50 зол.

Замовляти в Адміністрації „Діла“, Львів, Ринок 10.

— **З Польщі.** У Варшаві придержано комуністичного діяча, Мошка Любельського і вивезено до Берези. — В городському суді у Варшаві в'язень Маріян Добош, спроваджений до судової залі на розправу, зробив собі швидким рухом жога гаракарі. Його відставили до шпиталю. — В Радомі пострілявся смертельно учень VIII. кл. Волод. Кравзе, син нотаря з Горохова на Волині, недопущений до матури. — В Познані святкував д-р Людвик Цьвіклінський, колишній професор класичної філософії у львівському університеті, після австрійський міністер освіти, 60-ліття своєї професорської діяльності.

— **Засудили польського священника.** В городському суді в Каліші відбулася розправа проти кс. Сівка за те, що підчас проповіді сказав такі слова: „Польщею правлять масони і жиди. Чесних громадян запрошують до в'язниць або висилають до Картуської Берези, де

вони мучаться фізично та морально, а злодії і дефранданти пускають на волю, щобі пізніше те саме робили“. Вину кс. Сівка доказано свідками, наслідком чого засуджено його на 7 днів арешту і 10 зол. гривни.

— **Окупційний страйк.** В Радомі коло сотні безробітних увійшло минулої суботи до маг'єстрату, домагаючись роботи. Опісля завдав сажо наряд міської ради з коридорами і тут провели цілу добу. Окупація скінчилась висланням делегації до старости. В маг'єстраті в Радомі арештували соціялістів, а окупацію перевели безробітні з єврейських організацій.

— **Коштовний флірт.** В потязі з Катовиць до Варшави в переділ першої класи купець Герман Р. познайомився з якоюсь гарною чужинкою, що представилася як кабаретова танцюристка з Будалешту і почастувала його папіроскою, від якої він адрімнувся. Коли пробудився перед Варшавою, а переділі не було вже привітної знайомої, а в його кишені не стало портфелю з більшою сумою грошей.

— **Допустився 11 підпалів.** У влоцлавському повіті були часті пожежі від підпалу. Аж нарешті адалося прихопити на підпалі 16-літнього хлопчиська Садовського, що служив у господаря Яна Левандовського. У слідстві він признався, що підпалював господарів на приказ свого хлібодавця. Поліція арештувала Левандовського, якому доказано 11 підпалів. Показалося, що кількох підпалів Левандовський допустився з пімсти, а інших, щобі відвернути увагу; боявся, щобі люди не зміркували, що погорили самі його вороги. Левандовського засуджено на кару 6 літ в'язниці, яку апеляційний суд зменшив до 4 літ.

— **Процес з причини фальшивої лікарської діагнози.** Варшавський суд займається справою Розалії Незабитовської, приватної уряднички, що зажадала від суспільної обезпечальні відшкодування за фальшиву лікарську діагнозу, яка наразила її на великі кошти і мало що не довела до смерті. Незабитовська, хоро на очі, звернулася за порадою до обезпечальні. Приїхала її лікарка, яка сказала, що недуга її очей не дається виличити і пацієнтка невідкладно втратить зір! Ця діагноза довела пацієнтку до нервового розстрою, такшо вона пробувала відібрати собі життя. Справою занялася дирекція цієї фабрики, де вона працювала і спрямувала Незабитовську до алачій коштів до окуліста д-ра Кемпінського, який перевів лікування і пацієнтку виличив.

— **Зустріча потягу з коровою.** Під Варшавою склалася незвичайна катастрофа на вузькошляховій залізничі до Яблонни. По залізничному шляху ходила корова. Наразі в Варшаві надїхав потяг. Тому що сигнали не помогли і корова не зійшла із шин, машиніст рішився здержати потяг. Одне було вже запізніо і потяг наїхав на корову причому паровіз і один вагон вискочили із шин. Потривало досить довго, ажки колеса очищено з мяса та костей і потяг міг рушити в дальшу дорогу.

МАРІТ НАДЬ.

Помста жонглера.

Ножекид Джон стоїть у цирковій роздавальній скруєній, вороже мовчавий, із ликовіспим поглядом. Леона лякається цього похмурого чоловіка. Ах, якби він тільки кричав на неї, скаржився на неї — то можна би бодяй йому пояснити, що нічого не сталось. Петро зайшов до її гардеробу тільки на хвилинку за чашкою, що, і вона не могла його так зарва з порога викинути. І та страшна сцена після цього!

Почули дівинки. Треба було вийти на арену для спільного виступу.

Джон стояв і роздумував: „Я бою що чортяку! Вона ошукує мене, мистця, з таким конюшнем!“

Леона тремтіла; вона відчувала, що Джон дивився на її життя. Боляко дивився довкола себе, якби шукала помічі. Що за проклятий збіг обставин, що саме після такої суперечки з Джоном, вона мусить спільно виступати!

Джон одягався мовчки і коли почув дівинки, із понуреною головою вийшов поперед. У лутку на коридорі причаївся Петро, щоб побачити Леону. Вона була бліда і тремтіла на цілому тілі.

— Втікаймо! — сказала вона тихцем до Петра.

— Ні, тепер не можна. Тепер твій виступ. Чи вистави!

— Змилюйся! він убо мене тепер!

— Ні, він не такий певний себе.

Леона підійшла до Джона і пара виступила на арену.

Джон нахилився так, якби перевіряв свої

ножі. Він рішив, що не подивиться на ту жінку раніше, поки не кине свого першого ножа.

І кинув.

Він добачив, як Леона закусила губи. Її очі лемов би говорили:

— Добре, можу вмерти, ти душегубе! Але я кохаю не тебе, а іншого!

Жонглер був обезтежений. Він був певний, що побачить перед собою залякану жінку. Така визовна сміливість збита його спастеліку.

І очі говорили: „Коли мнеш відвагу, то вбий мене! Усі скажуть, що ти різник, а не артист! Але навіть моя смерть буде триумфом над твоєю невдачею! Кривава пляма мого триноту буде переслідувати тебе ціле життя! І ти вже ніколи не відважишся кинутти своїм штилетом!“

Джонові виступили на чоло каплі поту. Другий він промчав попри вухо Леони. Тепер він узяв третій і подумав: „Мушу влучити в саме серце...“

Але знову глянув на Леону і все її обличчя якби промовляло:

„Я, я вмиру, але ти! Ти будеш смішний! Ти промахнешся і через помилку вб'єш людину! Чи назвуть тебе ще мистцем?“

Леона була бліда як крейда.

Мигнув третій ніж. Добру хвилину почувала смертельна тишина. Хоч як боровся Джон сам із собою, ніж попав на своє місце.

Кров ударила жонглерові в голову. Тепер кидав він уже ножі після найбільшої перемоги надрути, м'якше апатично, механічно. Дев'ятий він застряг у деревляній рамі понад ліву серця. Джон думав: „Коли я тепер цим дес'ятим ножом

не пробю її, то я останній болягу! Звичайна штуркар, для якого думка публіки має більшу вагу, як особиста честь! Умрем подальше! Нада ремне так дивиниш на мене... Ти думаєш, що твій вибраний охоронить тебе! Вибудже мені, що скаже публіка. Мусиш заплатити мені за свою зраду! Пометів ніж. Леона вся побіліла, ародумивши небезпечку смерті. Ніж пролетів мимо і застряг у рамі. Він роками кидав таж ножі і рука його проти волі повторяла ті самі рухи, «аже судороги.

Джон глянув обурення на ніж, що не постукав його і не хотів збити тоді, як він хотів. Він відступив один крок назад, якби захитався і рука його вилетіла охляло додолу. Загуділо від оплеєнів, серед яких було чути регіт і від цього очував Джон.

Атракційна точна скінчена. По Леона так реготалась. Вона відчула, що вертається апохо гробу до життя. Так як вона сміялась, могли сміятись тільки божевільні або ті, що вертаються з тамтого світу.

Джон стояв на своєму звичайному місці при виході, тримаючись руками стовпа. Леона пройшла мимо і кинула йому в очі:

— Ти комедіянте!

І вибігла за куліси.

Жонглер підніс вистук дотори, якби наважився адарити, але його рука впала.

Коли він вернувся до своєї роздавальні, відчув, що весь гнів у ньому вже перекипів. Він підняв тільки вгору руки і замахав ними, якби хотів оргіати обраа, що викривався у злобу маску, глузував собі з нього.

Перекл. в г.

— Гр. бункова гостоларка в електріці. Судова управа варшавської електріки звернула до 31. березня п. р. абонентам 1,753.267 як аплати, які несумісно побрала попередня управа електріки. З цієї суми в першому кварталі п. р. звернуто 321.094 зол.

— Реємігранти з Америки. Марій і Марія Офір купили у Варшаві при допомозі посередника дошки, щоби вибудувати собі дім. Цей посередник притягав ім інженіра Шнотальда, що підняв цю дім будови. А що реємігранти, які провели 30 літ в Америці, не жили добре польською мовою, посередник і інженір виманити від них 70 тис. зол. і пропали без сліду. Справою зняв-ся слідчий уряд.

— Перед затьмінням сонця. На обсервації сонячного затьміння сонця, яке припаде 19. червня п. р. і найліпше буде видне на Сибірі, виїхав як з Ленінграду до Оренбурга експедиція наукової обсерваторії. За кілька днів айдуть сюди експедиції тієї обсерваторії в околиці Ак-Булака та Омська. В другій половині травня сюди приїхали до Ленінграду астрономічні експедиції з Італії, Франції, Чехословаччини та Японії. Експедиції з Англії та Америки вже прибули. Американська експедиція з університету Гарварда приїхала до Ак-Булака з двома автоматами астрономічних приладів. Розпочали перебудову міської електріки, щоби пристосувати її до потреб астрономічних експедицій. В околицях Оренбурга затьміння сонця обсервуватимуть експедиції французька, італійська і чехословачка.

— Проблема стигматизації на конгресі психологів. В крмеїтанському монастирі у Фонтенелло відбувся міжнародний конгрес психологів релігії при участі представників католицьких університетів, філософів, лікарів, психологів і католицьких часописів. Конгрес навісма м. ін. проблемою стигматизації, вкотре означенням точних метод, якими слід користуватись при оцінці всіх незначайних і чудесних явищ, беручи під увагу наукові дані, які отримувала сучасна медицина й психологія та згоді з тезами католицької теології.

3 кіна.

МІНО КОПЕРНИК: „ХТО ОСТАННІЙ ЦІЛУЄ“. Відень відідує велика англійська співачка. Фірма грамофонових плит «Винперодки» стараються дістати від неї право виключної продажі її пісенок. Але, якби борони Боже правдою було те, що дають довірчі телеграми, буди-то вона приїхала до Відня тільки для зустрічі з якимсь чоловіком, то її добра слава — річ у світі реклами таких співачок неможливе! — заштовхала би на її бізнес інтересам. Одначасно зацікавлені представники деяких фірм і віденська сметанка приготувались до балу, на якому співачка зорієнтована на літноту, а оглядю на високу добродушну ціль, одні свої цілунок. Тому, що вся ця історія почалась від першої оцінки під знаком кохання ситуація, на балі вибереться бідний студент, щоб зустрітись із своєю симпатією, в якій закохався, — того студента звикатимуть слухати, він досте найвищу суму за цілунок аплетки, хоч новісім собі цього не бажало і не має прохви і непорозуміння що буде кінця, поки все не закінчиться, як і слід, у згоді з ріднею, з рекламою артистки та інтересом грамофонових фірм. Головні ролі грають: Петрович, Ліана Гайд, Моєр, Ріман. Сюварій дотепний, зручно окладений.

ДИВОГЛЯДИ.

РАДІОАПАРАТ В ЦИЛІНДРІ.

У Нью-Йорку продають новий винахід: ручну апарату радіостанцію, що вся міститься в циліндрі. Вона призначена для модних «ніс» в Америці і в інших країнах; модний журналіст може на ходу завести розмову з якимсьбудь славним чоловіком і одиначником та розіслати цю розмову в різні радіостанції. Апарат входить в циліндрі розкладений мікрофон і тонкошумний трубки, що висилають хвилі звуку в ефір і м. Промір дінина цієї мікатурової станції, що мають не більше 200 грамів, простягається на півмільметра. За інтерв'ютором це мотоцикліст, до якої на мотоциклі або сидіння висилають радіо з антенною. Вона довгий хвилі циліндра, ділина IX і передає надзвичайно великий радіосигнал, який емісія йде вже як звичайно.

КОЛИ ЧОЛОВІК СТАЄ ПОПУЛЯРНИМ.

Колішній французький посол Філібер Бессон став удар у голову, — він повірив у свою популярність. Ходить вулицями переодягнений в шаровані кльон, витав на лівку і промовляє до прохожих: „Народі! Тебе ошукують!“ Під час короткої промови — продає свої циніни, на які він хоче своїм пошукати привасти у такому стилі „Промадивішні... який проауїв мої ціні!“ Очікує очікувати шук дозволу його особи.

оплескують його та викикують: „Нехай живе Філібер! До парламенту з ним“. Після одної односторонньої промови, його вили до комісаріату поліції. Там він одикував до протоколу такі свої титули „Філібер Бессон — палієт, бумієстр і а пенсі, колишній посол, громадський позбавлений громадянських прав, морський офіцер на безрецидивній відпустці, журналіст, екологіст, винахідник нової грошевої системи ерона“. І тут виголосив він коротку промову: „Кілька гнелю осіб зустріло мене на вулиці з оваціями! Я кавав, що мій час уже м'яу... Тимчасом ви а-рештуєте мене в таку святиню хвилю мого життя“. Поділивши комісар усміхнувся і випустив його на волю.

В дозви й комун кати.

НЕ ЗАБУВАЙМО ПРО БІБЛІОТЕКУ ІМ. С. ПЕТЛЮРИ В ПАРИЖІ.

Українська Бібліотека ім. С. Петлюри в Парижі за 7 років існування збрала вже більше як 15.000 книг у різних мовах. В читальні є близько 100 органів преси. Бібліотека має 5 філій. Завдання Бібліотеки — бути показником культурних надбав українського народу та служити своїм і чужим. Вона стоїть понад партіями. Це — духовна скарбниця, що служить усім, незалежно від їх поглядів і політичних симпатій.

Заснована емігрантами для вшанування пам'яті С. Петлюри. Бібліотека й далі існує тими засобами, що приходять переважно від емігрантів зі всіх країн світу. Ці засоби, на жаль, менші, ніж потрібно. Потрібна поміч усіх українців, що розуміють значіння Бібліотеки — національно-культурної установи на чужині.

День смерті С. Петлюри — 25. травня — оголошено відпавним днем збірок на Бібліотеку. І Рада Бібліотеки просить читачів надати часопису в цей день скласти даток на Бібліотеку і надіслати його на рахунок Бібліотеки в банку Compteur National: Bibliotheque Ukrainienne Simon Pellier N. 40554. Credit Lyonnais. Agence „Y“. 22 Avenue des Gobelins à Paris, France, або просто на адресу Бібліотеки: 41, Rue de la Tour d'Auvergne, Paris, France. Для переказів пошт. рах. ч. 13.435, Warszawa, Jan Lipowski.

† Посмертні згадки.

Осип Біловський, бувший український Січовий Стрілець і четар У.Г.А., управитель школи в Лючі, помер в шпиталі в Коломиї по довгій і тяжкій недугі в 47. році життя.

Втратила Коломийщина в Ньому зразкового громадянина і загальнолюблену людину. Вдівчачі похорони його були саме манифестацією великої любові і пошани, якою тішиться Польський серед своїх і чужих.

Від наймолодших літ брав Польський живу участь у всіх національних і громадських починках Коломийщини. В 1914 р. бачимо його організатором Укр. Січового Стрілецтва на Коломийщині, відтак у рядах У.С.С. в боях під Галичем, над Золотою Липою, Стрипою. Як учитель з професії переходить на якийсь час на Волинь, де разом із товаришами УССами встановлює укр. школи. В 1918—1920 рр. переходить ціле пекло Визвольних Змагань Нещі. 1922—1923 р. учителем в нар. школі Рідної Школи у Львові (Личаків).

Відтак переходить на учительську посаду в свою Коломийщину, учителем в Акрешорах, березові і Лючі. Всюди він не тільки учитель дітей, рівночасно він учитель для свого села: школа, читальня, кооператива, — це все для нього нарівні поле його діяльності, в якому він почував себе на стовпності: „все готов“. І на цьому становищі паде, набравшись в школі тяжкої недуги.

Чета був. УСС-ів, школа дітей у Лючі, маса народу з Лючі, Яблоніщини, Коломиї і околиці супроводили його в останню дорогу.

о. Антін Дмитраш, радник Єпископської Консепторії, декан, проповідальний Іспитовател, деканський духовник, орд. ком'сар у шкільних справах, член та основики багатьох українських товариств та установ, неструджений організатор читальні „Просвіти“ на Полкутті й Поділі наприкінці 90-тих та 900-тих років, парох Заріччя коло Делятина, помер по довгій та важкій недугі дня 29. квітня п. р. в 65-ому році життя та 40-му священства. Польський — один з найкращих проповідників та співжівців Станіславського Єпархії, був довголітнім м'єдонем. В цілому своєму житті як громадянина брав усе і всюди живий активний участь у народній праці. Людина незвичайно доброї та дельної вдачі, полишив по собі не втішний жаль у всіх, що його знали. В Й. П.

Дописи.

ДЕЛЯТИН

Жінцтво Делятинщини в філія „Союзу Українок“ Щоб організаційно-освітнє життя Делятинщини не зстигнути на належній висоті, треба перешкодити клясці світового, ідейного громадянства та окрити в ньому потужання національно-громадянського об'єднання. Це цього треба жертвувати зусилля у параді мірі провади усіх жіночих українських освітніх, економічних, рухливо-спортивних і професійних організацій. Безумовно, на цьому полі може сполити велику роль жіноцтво Делятинщини. Тому сама рада повинна оживити працю жіноцтва, що згуртувалося у філія „Союзу Українок“ у Делятині під енергійним провідом п. Зензай Нагорської, що в останньому діловому році потужним працю з ним товариства й зацікавила організацією жіноцтва у філіяльній окрузі. Від загальних зборів, що відбулися з грудні 1935 р. філія відбула шість разів широкі сходження членів, з того дельні святочні, присвячені роковинам соборності України, смерті Н. Кобилянської і ювілею Софії Русової — а рефератами п. З. Нагорської; для одначення засідань викладу „Дялину“, на якій розішло дурку 100 бланків дітям; звернення; щільний вечір з наглед прощання б. секр. п. Тофанової; сільське свято для членів і запрошених гостей та в дні 19. 5. п. р. „Свято Матері“ при співучасті Захоронки СС. Службиць, у програмі якого ввійшли: речеві й гарні промови п. А. Бекметюкової, вразів й декламації дітей та виступи жіночого хору. При Філії знаходилась організаційна секція, що під провідом п. Т. Кабаряської веде свою діяльність в окрузі, організує „жіночі секції“ при читальнях „Прогресу“ і відтак зкладає кружки „Союзу Українок“ по селах (у Лорі, Лявчині, Ворохті, Заріччі й ін.). „Секція народного мистецтва“, що має на цілі зберегти і покласти цінності народного мистецтва, вже розпочала дуже побажану на цьому терені працю під провідом п. М. Казанської. Збільшене число членів, щира співпраця проваду Т-ва й поодиноких членок доказує, що місцева жіноцтво отримує з об'єднаного амбіціонерства й відривається та пересуджування громадянських справ особистіні „фурорамі“ і розуміє, що тільки в ідейній та солідній національній праці лежить громадянська цінність української жінки. Філія „Союзу Українок“ у Делятині мусить бути свідомо великим заводом, що вимагатимуть послідовної та витривалої праці — переломити над організацією й вихованням широких кругів жіноцтва по селах. Оживлена робота Філії дозволяє нам вірити, що провід Т-ва і взагалі інтелігентне жіноцтво Делятинщини підле непомітно наміченим шляхом та гідно виконає свій національний обов'язок.

Спорт.

УКРАЇНА — ЛЕХІЯ 3:1 (1:0).

Прихильники України, які прийшли мис. неділі в рекордному числі на товаришські змагання України з Лехією, сильною дружиною Окружної Лиги, не лише не розчарувались, але й пережили один з краших днів і перемог всі вдоволені верталися до дому з цих змагань. Вже в чотирьох хвилинах після гарної комбінації Лиски здобув перші ворота. А після того напад України загинув раз-ураз м'яч під воротом Лехії, однак стріла Лиски в Мікльови йшли поза саму поперечку і минали стіку, або їх ловив воротар. Грачі України ввесь час формально думали про противника під його воротами, граючи на цілу лавку лише від нього. Щойно при кінці першої половини праве крило нападу Лехії дійшло до голу і віддало кілька голів, які зловив певно воротар Босній.

В другій половині Україна знову мала ввесь час перевагу і безперечно бомбардувала стрілами ворота Лехії. У 14-ій хвилині зловив другі ворота для України Скоцький Н. Зусилля грачів Лехії здобути більш однієї голи розбиваються, бо певна оборона Воробець-Вішня та Гошовський з помочі не допускати противника до стрілу. Щойно у 35-ій хвилині здобуває в карного кини ворота для Лехії Кунієвич. Це лише заохотило змагання України до ще жертвопийшої і крошної гри; незабаром це дав успіх, бо Мікльови з гарного подання Краєвського здобуває треті ворота. Ще кілька дуже дельних позицій України не використала і при відкошенні ворот 3:1 дійшла під гучні оплески з трибу.

До цих змагань виступила Україна в оному нормальному складі з тим, що до першої половини в нападі грали Лиски, у другій на його місці Петрі. Цією грою Україна показала дійсно високу класу, добру техніку і знамените зіграння майже всіх грачів.

Всі змагання вкотре посправило п. Кмєніський. Виступів 2400.

СЯН — ГАСМОНЕЯ 1:3 (1:1).

До цих змагань виступив Сян у такому складі: в ретарі: Ловинський; оборона: Медвідь, Подільський; лямі: Ходань, Романюк-Фелорович; напад: Вішнький, Партика, Дигдаєвич, Суський, Турко.

На жаль, Сян своєю недальною грою розчарував українських вболівальників, яких могла зловолити тільки гра України. В першій половині Сян майже не доходить до голу; перевага Гасмоней була величезна. Якби не те, що

Судья п. Тирс.

Львів. Погонь — Домб 5:2 (3:0). Погонь переважала технічно свого протинника, грала амбітно і тому вже в першій половині здобула три голи. У другій половині грати Домбу стримали двоє воріт і ще більше загострили бажання Погоні — виграти. П'ятьма голами Погонь закінчила ці змагання. Вилзи 2.500.

ПРАГА, Ливерпуль — Ты Славя Смерти Чис (1940)

ВІСТІ УКРАЇНСЬКОГО НАУКОВОГО ІНСТИТУТУ
В БЕРЛІНІ. Берлін, 30. квітня 1936. Р. IV, Ч. 4

За оголошення редакція не відповідає.

6.30, 7.40 Ранішня аудиторія, 7.35 Трохи інформації, 8.00 Дла шкід, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Пошуковий денник, 12.15 Де вчитися? 12.30 Концерт орх., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Експорт, 15.30 Віржа, 15.30 Фрагменти з опер Масканія, гр. нд., 16.00 Гутірка Майстер-класки з Ліпняною: Продався би тепер який (для ст. дітей), 16.20 Пісні в нині хор, 16.45 Гутірка музика і слухачем радіа, 17.00 Діалог про сусні пражо, 17.30 Скрипковий ресіталь у супр. форт., 17.30 Про книжку Жанска Подорож у часі та просторі, 18.00 Писання давніх ат., 18.30 Марія Стюарт і історії, перекази в літературі, 18.45 Легка музика з гр. нд., 19.00 Десять хвилин у нові краєвини, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Іскандриковий концерт, 19.35 19.39 Спортівністіки, 19.42 Актуальна гутірка 20.00 Серед віртуозів, гр. нд., 20.45 Весняні денник, 20.55 Іа сучасній (полськ), 21.00 Писемніська концерт 21.30 дискусія Писемніська змінити світ 21.45 Актуальна гутірка, 21.55 Пісні, ресіталь Ол. Збоніської-Гушковської і супр. смичк. квартет і форт., 22.20 Діалог музика, 22.30 Записочки ауд.

місце в адв. канцелярії за 40—50 зол.
сично. Зголошення до „Ціла“ під „Без
бігіння“.

С М І Х З Е М Л
Ціна 0-80 зол., з почт. перес. 0-95 зол.

З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів. Ринок 10.